

Bruxelles, den 13. februar 2017
(OR. en)

Interinstitutionel sag:

2016/0379 (COD)
2016/0380 (COD)
2016/0377 (COD)
2016/0378 (COD)
2016/0382 (COD)
2016/0376 (COD)
2016/0381 (COD)
2016/0375 (COD)

5800/1/17
REV 1

ENER 24
CLIMA 13
CONSOM 28
TRANS 35
AGRI 51
IND 20
ENV 88
COMPET 84
FISC 39
ECOFIN 81
RECH 37
IA 23
CODEC 129

NOTE

fra: formandskabet

til: De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet

Komm. dok. nr.: 15135/16 ENER 418 ENV 758 CLIMA 169 COMPET 637 CONSOM 301
FISC 221 IA 131 CODEC 1809
+ ADD 1 – 2
15150/16 ENER 420 ENV 760 CLIMA 171 COMPET 640 CONSOM 302
FISC 222 IA 133 CODEC 1816
+ ADD 1
15151/16 ENER 421 IA 136 CODEC 1817
+ ADD 1
15149/16 ENER 419 IA 134 CODEC 1815
+ ADD 1
15120/16 ENER 417 CLIMA 168 CONSOM 298 TRANS 479 AGRI 650
IND 261 ENV 757 IA 130 CODEC 1802
15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN 1149 RECH 340
IA 124 CODEC 1789
+ ADD 1
15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN 1152 RECH 341
IA 125 CODEC 1797
+ ADD 1
15090/16 ENER 412 CLIMA 167 IA 123 CODEC 1788
+ADD 1

Vedr.: Pakken om ren energi (**førstebehandling**)

- a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det indre marked for elektricitet (omarbejdning)
 - b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre marked for elektricitet (omarbejdning)
 - c) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om risikoberedskab i elsektoren
 - d) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder
 - e) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning)
 - f) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet
 - g) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne
 - h) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forvaltning af energiunionen, om ændring af direktiv 94/22/EF, direktiv 98/70/EF, direktiv 2009/31/EF, forordning (EF) nr. 663/2009, forordning (EF) nr. 715/2009, direktiv 2009/73/EF, Rådets direktiv 2009/119/EF, direktiv 2010/31/EU, direktiv 2012/27/EU, direktiv 2013/30/EU og Rådets direktiv (EU) 2015/652 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 525/2013
- Udveksling af synspunkter
-

I. Forelæggelse af lovgivningsforslagene

Kommissionen vedtog pakken "Ren energi til alle europæere" den 30. november 2016. Denne pakke, som indeholder otte lovgivningsforslag, er i anvendelsesområde og størrelse den største, som Kommissionen nogensinde har fremlagt på energiområdet. Inklusive meddelelsen, konsekvensanalyser og andre bilag indeholder pakken over 3500 sider. Formålet er at omlægge energisystemet for energiunionen fra 2030 og fremefter i retning af en lavemissionsøkonomi og samtidig udmønte effekterne heraf til gavn for beskæftigelse, forbrugere, økonomisk vækst, innovation og konkurrenceevne. Pakken forfølger tre hovedmål, nemlig at prioritere energieffektivitet, opnå globalt lederskab inden for vedvarende energi og give forbrugerne rimelige vilkår.

Pakken som helhed blev forelagt på samlingen i TTE-Rådet (energi) den 5. december 2016. Den første udførlige gennemgang af alle otte forslag i Energigruppen blev afsluttet i januar og begyndelsen af februar 2017. Initiativerne i pakken som foreslået af Kommissionen er reelt indbyrdes forbundne, hvorfor den obligatoriske gennemgang af konsekvensanalyserne af de otte forslag allerede er begyndt. På dette tidlige tidspunkt i gennemgangen opretholder de fleste delegationer undersøgelingsforbehold med hensyn til alle forslag.

I overensstemmelse med det maltesiske formandskabs prioriteter er den udførlige gennemgang af de to forslag om energieffektivitet og bygningers energieffektivitet påbegyndt for om muligt at nå frem til en generel indstilling i formandskabsperioden.

Nedenfor redegøres der for hovedelementerne i lovgivningsforslagene.

Elektricitetsmarkedets udformning

Både Rådet og Europa-Parlamentet har gentagne gange understreget, at et velfungerende, integreret energimarked er det bedste middel til at opnå energipriser, som alle har råd til at betale, og sikkerhed i energiforsyningerne og samtidig bane vej for en omkostningseffektiv integrering af større mængder elektricitet fra vedvarende energikilder. Konkurrencedygtige priser har afgørende betydning for vækst og forbrugervelfærd i Den Europæiske Union og står derfor også i centrum for EU's energipolitik.

Den nuværende udformning af elektricitetsmarkedet er baseret på bestemmelserne i "tredje energipakke", som medførte konkrete fremskridt for forbrugerne og forbedrede deres stilling på energimarkedene. Den har også skabt større likviditet på de europæiske elektricitetsmarkeder og markant øget handelen på tværs af grænserne.

Den udvikling, der siden er sket, har imidlertid ført til gennemgribende ændringer af de europæiske elektricitetsmarkeder. Andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder (VEK-E) er steget kraftigt, og vedvarende energi er blevet mere omkostningseffektiv. Omstillingen til vedvarende energi skal fortsætte, da den er en af de vigtigste forudsætninger for, at EU kan opfylde sine forpligtelser i henhold til klimaaftalen fra Paris. Det fremtidige elektricitetsmarked vil være kendetegnet ved en mere variabel og decentral elproduktion, øget indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaterne og ny teknologi, der sætter forbrugerne i stand til at reducere deres elregning og aktivt deltage i elektricitetsmarkederne via efterspørgselsrespons, produktion til eget forbrug og lagring.

På baggrund af ovenstående forelagde Kommissionen i pakken fra november 2016 sine forslag til en omarbejdning af direktivet om fælles regler for det indre marked for elektricitet, forordningen om markedet for elektricitet og forordningen om oprettelse af et europæisk Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER). Desuden blev der forelagt et forslag til en ny forordning om risikoberedskab i elsektoren.

Den foreslåede lovgivning sigter mod at tilpasse de nuværende markedsregler til de nye forhold på markedet gennem øget fleksibilitet ved at tillade elektricitet at bevæge sig frit efter korrekte prissignaler, samtidig med at forbrugernes stilling styrkes, og der sikres størst mulig gavn af koordinering på tværs af grænserne og sendes de rette signaler samt gives de rette incitamenter til de nødvendige investeringer for at gøre det europæiske energisystem mere CO₂-fattigt og konkurrencedygtigt. Den prioriterer også energieffektivitetsløsninger og bidrager til EU's mål om at skabe beskæftigelse og vækst samt tiltrække investeringer.

De foreslåede regler om udformningen af elektricitetsmarkedet sigter mod at skabe lige konkurrencevilkår for alle ressourcer og integrere vedvarende energikilder i markedet og samtidig styrke korttidsmarkederne med henblik på at skabe optimale muligheder for, at variable, mindre forudsigelige vedvarende ressourcer kan fungere omkostningseffektivt i markedssammenhæng ved at bringe dem tættere på realtid og forbedre balanceringsmarkeder. For at tiltrække de nødvendige investeringer i elektricitetsmarkedet tilstræber den foreslåede lovgivning desuden at forbedre prissignalerne, for eksempel ved at fjerne prislofter for at sikre, at priserne afspejler den reelle værdi af elektricitet i perioder med spidsbelastning, og styrke de eksisterende lovgivningsmæssige rammer med henblik på, at prissignalerne kan fungere som drivkraft for den geografiske placering af nye investeringer og produktionsbeslutninger (f.eks. via priszoner tilpasset strukturel overbelastning i transmissionsnettet).

For at gøre elektricitetssystemet mere fleksibelt sigter de foreslåede regler på at gøre det muligt for efterspørgselsrespons at deltage fuldt ud på markedet, bl.a. ved at give alle forbrugere adgang til dynamiske elpriskontrakter og intelligente målere udstyret med minimumsfunktioner. Dertil kommer, at de foreslåede bestemmelser vil give distributionssystemoperatører incitamenter til at forbedre effektiviteten af deres aktiviteter i forbindelse med en mere variabel vedvarende energiproduktion, samtidig med at deres rolle som neutrale mellemmand på markedet beskyttes.

Under hensyntagen til betydningen af at sikre passende investeringer i elektricitetsmarkedet og forbedre markedernes evne til at opfylde behovet herfor i kraft af de påtænkte reformer, bør indførelsen af kapacitetsmekanismer opfylde visse betingelser, hvorfor der foreslås foranstaltninger til bedre at tilpasse disse kapacitetsmekanismer medlemsstaterne imellem for at undgå negative følger for det indre markeds funktion. Kapacitetsmekanismerne vil blive baseret på en gennemsigtig og EU-dækkende vurdering af ressourcetilstrækkeligheden og give mulighed for effektiv grænseoverskridende deltagelse.

Med det formål at forbedre risikoberedskabet i EU's elektricitetssystem påtænkes der derudover på grundlag af fælles metoder en mere systematisk vurdering af risici, der skal gennemføres i en grænseoverskridende sammenhæng. Medlemsstaterne vil blive forpligtet til at udarbejde risikoberedskabsplaner, der falder i to dele, en, der afspejler nationale foranstaltninger, og en anden, der fastlægger de foranstaltninger, som på forhånd skal aftales mellem medlemsstaterne i en regional sammenhæng, herunder regionale "stresstest", procedurer for samarbejde i forskellige krisescenarier og aftaler om, hvordan man håndterer samtidige elkriser.

For at forbedre konkurrencen på detailmarkedet for elektricitet indebærer den foreslåede lovgivning en gradvis udfasning af den generelle prisregulering, samtidig med at der gives mulighed for midlertidig prisregulering for sårbare forbrugere. For at øge forbrugerengagementet begrænses adgangen til at opkræve gebyrer for kontraktopsigelser, og reglerne for indførelse af intelligente målere styrkes. Forbrugernes tillid til sammenligningswebsteder fremmes, og der foreslås principper til at sikre, at energiregninger er klare og letforståelige. Endelig sikres der ikkediskriminerende adgang til forbrugeroplysninger med henblik på at lade nye markedsaktører og energitjenesteselskaber udvikle nye tjenester.

Vedvarende energi

Formålet med forslaget er delvis at revidere direktiv 2009/28 om vedvarende energikilder. Der foreslås bindende minimumsmål på EU-plan på 27 % for vedvarende energi i Unionens udvidede endelige energiforbrug i 2030 i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra oktober 2014.

Forslaget omhandler støtteordninger, egenproduktion og forbrug af vedvarende energi, regionalt samarbejde, oprindelsesgarantier, administrative procedurer, information og uddannelse samt kriterier for bæredygtighed og besparelser på drivhusgasemissioner fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og brændstoffer fra biomasse. Det er rettet mod tre slutanvendelsessektorer: elektricitet ("VEK-E"), opvarmning og køling og transport.

De vigtigste nye elementer i forslaget er beskrevet nedenfor.

Medlemsstaterne bør fastsætte deres nationale bidrag til det overordnede bindende EU-mål for 2030 med deres bindende nationale mål for 2020 som fastlagt i det eksisterende direktiv 2009/28/EF om vedvarende energi som basisniveau. Forslaget indeholder generelle principper, som medlemsstaterne bør følge i forbindelse med udformningen af støtteordninger for at sikre deres stabilitet og gøre vedvarende energikilder markedsfølsomme. Dette vil navnlig omfatte en bestemmelse om ikketilbagevirkende kraft, en markedsbaseret tilgang, sikkerhed for investorerne gennem 3-års planer i medlemsstaterne og den delvise åbning af støtteordninger (10-15 %) til producenter, der befinder sig i andre medlemsstater, med det formål at nedbringe omkostningerne ved anvendelse af vedvarende energikilder og fremme regionale løsninger.

Medlemsstaterne bør oprette en "one-stop-shop", der koordinerer hele tilladelsesproceduren for ansøgere, der ønsker at bygge/drive vedvarende energianlæg og tilhørende transmissions- og distributionsnetinfrastruktur. Tilladelsesproceduren bør ikke overstige en periode på tre år, og for anlæg under 50 kW bør en simpel underretning være tilstrækkelig. Hvad angår "opgradering" af eksisterende anlæg, bør tilladelsesproceduren tage maksimalt et år, og en forenklet underretning påtænkes også. Desuden fastsætter forslaget en række minimumsstandarder for rettigheder for (mindre) egenproducenter af vedvarende energi, egenforbrugere og energifællesskaber inden for vedvarende energi. Forslaget indeholder også en forpligtelse for medlemsstaterne til administrativt at fremme udarbejdelsen af energikøbsaftaler.

For så vidt angår opvarmning og køling giver forslaget medlemsstaterne muligheder for at øge deres andel af vedvarende energi i udbuddet af opvarmning og køling (ved at tilstræbe at øge anvendelsen af vedvarende energi i udbuddet af opvarmning og køling med 1 procentpoint om året) og fastsætter ikkediskriminerende adgangsrettigheder til lokale fjernvarme- og fjernkølingssystemer for producenter af vedvarende energi. Hvad angår transport fastsætter forslaget en forpligtelse for europæiske leverandører af brændstof til transport til at forsyne markedet med en stigende andel af avancerede vedvarende og CO₂-fattige brændstoffer (biobrændstoffer, biogas, elektricitet fra vedvarende energikilder og vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse), fra 1,5 % i 2021 til 6,8 % i 2030, idet den maksimale andel af flydende biobrændstoffer fremstillet af fødevarer- eller foderafgrøder samtidig reduceres. Parallelt hermed medtager forslaget ikke det eksisterende nationale bindende mål for 2020 om en andel af vedvarende energi på 10 % inden for transport. Medlemsstaterne bør endvidere oprette sammenkoblede nationale databaser for at spore vedvarende brændstoffer til opvarmning og køling samt transport og muliggøre beregning af relevante parametre i tilknytning hertil.

For så vidt angår biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomasse indfører forslaget nye bæredygtighedskriterier for skovbiomasse, udvider bæredygtighedskriterierne til at omfatte brændstoffer fra biomasse, øger minimumssatserne for besparelser i drivhusgasemissioner fra forskellige typer biobrændstoffer og fastsætter, at store biomasseelværker skal anvende højeffektiv kraftvarmeteknologi.

Forslaget til en forordning om forvaltning af energiunionen indeholder bestemmelser om at tage højde for "afvigelser" mellem de aggregerede nationale bidrag og den lineære forløbskurve frem mod det overordnede bindende EU-mål for 2030 – "hvad nu, hvis"- spørgsmålet¹. Sådanne bestemmelser omfatter eventuelle supplerende foranstaltninger i medlemsstaterne og på EU-plan, der bør sikre, at målet på EU-plan nås.

Kommissionen fastlægger en finansiel støtteramme med henblik på at øge anvendelsen af EU-midler til støtte for målene med direktivet og give incitamentter for medlemsstaternes ambitioner med hensyn til anvendelsen af vedvarende energi.

¹ Note: Jf. dok. 15090/16, artikel 27.

Energieffektivitet og bygningers energimæssige ydeevne

På grundlag af princippet om energieffektivitet først er sigtet med den målrettede revision af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne at levere jobs, vækst og forsyningssikkerhed samt bidrage til EU's dekarboniseringsmål for 2030. I dette perspektiv tilstræbes det med de foreslåede foranstaltninger at fortsætte på samme niveau med energieffektivitetsindsatsen frem til 2020 og navnlig gå målrettet efter renovering af den meget ineffektive eksisterende bygningsmasse.

Konklusionerne fra Det Europæiske Råd i oktober 2014 udstak et vejledende energieffektivitetsmål på 27 % på EU-plan. Konklusionerne opfordrer også til en revision af dette mål senest i 2020 med udgangspunkt i et niveau på 30 %. Efter at have foretaget denne revision foreslår Kommissionen nu et bindende EU-mål på 30 %. Dette overordnede mål udtrykkes som maksimalt 1 321 Mtoe primærenergi og 987 Mtoe endelig energi, der forbruges i 2030 af EU, hvilket medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de fastlægger deres vejledende nationale energieffektivitetsbidrag.

Den årlige energibesparelsesforpligtelse på 1,5 % foreslås forlænget til 2030 og muligvis længere ud i fremtiden. Ordninger for energispareforpligtelser ligestilles med alternative foranstaltninger med samme virkning, hvilket giver større fleksibilitet. I forbindelse med fastlæggelsen af de mest hensigtsmæssige foranstaltninger stiller de nye regler krav til medlemsstaterne om at tage hensyn til energifattigdom. Direktivet præciserer også kravene til, hvorledes energibesparelser skal beregnes, og reviderer målings- og faktureringsforpligtelserne for opvarmning med henblik på mere gennemsigtige og brugerorienterede energiregninger.

Revisionen af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne stiller krav til medlemsstaterne om at have en klar vision for dekarbonisering af deres bygningsmasse senest i 2050 gennem en langsigtet strategi for renovering med klare milepæle for 2030. For at mobilisere investeringer i renovering foreslår Kommissionen at indføre mekanismer til at imødegå finansieringsmangler og markedshindringer, og den iværksatte et initiativ om intelligent finansiering af intelligente bygninger. Forslaget tilskynder til anvendelse af moderne teknologier i bygninger ved at indføre en intelligensindikator og har til formål at sikre, at passende opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer bliver bredt tilgængelig i alle erhvervsjendomme og nye beboelsesejendomme. Beregningsmetoden for bygningers energimæssige ydeevne er også blevet ændret med henblik på at ansætte en korrekt værdi for vedvarende energi og imødegå forskellen mellem det beregnede energibehov og det faktiske forbrug.

Forvaltning

Forslaget fastlægger i mangel af nationale bindende mål for vedvarende energikilder og energieffektivitet for tiden efter 2020 (som Det Europæiske Råd i oktober 2014 udelukkede) og inden for rammerne af Parisaftalen en samarbejds- og kontrolmekanisme, som bør bidrage til at sikre, at målsætningerne og målene for energiunionen, herunder især 2030-målene på EU-plan for vedvarende energi og energieffektivitet samt EU's klimamål, opfyldes samlet, og at den brede vifte af foreslåede aktioner på disse og andre områder udgør et sammenhængende og samordnet hele.

Kontrolmekanismen vil bestå i, at medlemsstaterne forelægger integrerede nationale energi- og klimaplaner, som dækker deres mål, politikker og foranstaltninger vedrørende alle energiunionens 5 dimensioner (energisikkerhed, det indre marked for energi, energieffektivitet, dekarbonisering, forskning, innovation og konkurrenceevne), herunder reduktionsmål for drivhusgasemissioner og optag gennem dræn, samt politikker og foranstaltninger, som også er knyttet til Parisaftalen, UNFCCC. Disse planer skal omfatte perioden 2021-2030 (og fornys hvert tiende år derefter), herunder med perspektiv frem til 2050 og derefter, hvis det er relevant. Medlemsstaterne vil skulle forelægge udkast til planer senest den 1. januar 2018, endelige planer senest den 1. januar 2019, udkast til ajourførte planer senest den 1. januar 2023 og ajourførte endelige planer senest den 1. januar 2024. Forelæggelsen af udkast til endelige og ajourførte planer skal finde sted hvert 10. år derefter.

Desuden indfører forordningen toårige integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter fra medlemsstaterne, som skal sendes til Kommissionen (den første af disse rapporter skal foreligge senest den 15. marts 2021) på grundlag af en rapporteringsmodel, som skal fastlægges på et senere tidspunkt ved hjælp af nøgleindikatorer, samt årlig rapportering, hvor dette er påkrævet i henhold til internationale forpligtelser. Denne rapportering skal erstatte og strømline næsten alle gældende rapporteringsforpligtelser i EU's energi- og klimalovgivning. Derudover bør nationale og EU-opgørelsessystemer til vurdering af drivhusgasemissioner og optag gennem dræn videreføres. Rapporteringen bør foregå ved hjælp af en e-rapporteringsplatform, som vil bygge på de eksisterende rapporteringsprocesser og databaser.

Der foreslås retningslinjer for den "proces til fastsættelse af bidraget", som medlemsstaterne anvender til at fastsætte deres bidrag til 2030-målene inden for vedvarende energi og energieffektivitet. Medlemsstaterne bør fastsætte differentierede fremskrivninger for a) eksisterende politikker og b) planlagte politikker vedrørende de 5 dimensioner i energiunionen mindst frem til 2040. Endvidere bør medlemsstaterne foretage et skøn over indvirkningen i makroøkonomisk, miljømæssig, kompetencemæssig og samfundsmæssig henseende af politikker og foranstaltninger, der indgår i de integrerede planer, samt af samspillet mellem politikker vedrørende de 5 dimensioner, mindst frem til 2030, idet de også her sammenligner fremskrivningerne af eksisterende politikker og planlagte politikker.

En struktureret, iterativ proces mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør holde den fælles opfyldelse af energiunionens målsætninger på rette spor. Dette vil omfatte et system for overvågning ved Kommissionen og om nødvendigt kommissionshenstillinger, som medlemsstaterne under hensyn til den bindende karakter af visse mål på EU-plan i videst muligt omfang bør holde sig efterretteligt. Desuden indeholder forslaget bestemmelser om regionalt samarbejde og inddragelse af nationale interesser. Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen efter behov.

Konkluderer Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har forelagt, at opnåelsen af energiunionens mål (navnlig målene for vedvarende energikilder og energieffektivitet) er i fare ("hvad nu, hvis"-spørgsmålet), kan den udstede henstillinger til medlemsstaterne og skal i givet fald træffe supplerende foranstaltninger på EU-plan.

For så vidt angår vedvarende energikilder (hvor der er et bindende EU-mål) kan sådanne supplerende foranstaltninger omfatte en fælles forpligtelse for medlemsstaterne til at træffe nationale foranstaltninger, f.eks. at tilpasse andelen af vedvarende energikilder inden for sektorerne for opvarmning og afkøling og/eller transport eller finansiere en finansieringsplatform for vedvarende energikilder på EU-plan. En sådan platform kan oprettes af Kommissionen ved vedtagelse af en delegeret retsakt.

For så vidt angår energieffektivitet (hvor der foreslås et bindende EU-mål) kan sådanne EU-foranstaltninger omfatte supplerende foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten for produkter, bygninger og transport.

For så vidt angår de to områder vedvarende energikilder og energieffektivitet bør Kommissionens vurdering af, hvorvidt indsatsen er tilstrækkelig, foretages i 2023, idet de supplerende foranstaltninger som resultat heraf skal iværksættes senest i 2024.

Der vil blive nedsat et udvalg vedrørende energiunionen (som skal erstatte det nuværende Udvalg for Klimaændringer og andre udvalg, hvis det er relevant), og forordningen vil blive revideret i 2026.

Forslaget indeholder "tilsvarende bestemmelser" vedrørende mål og målsætninger, der er indeholdt i forskellige EU-retsakter på det energipolitiske område og i flere af Kommissionen for nylig forelagte lovgivningsforslag inden for klima- og energipolitik². Derfor må der, hvad angår disse "tilsvarende bestemmelser", under hele forhandlingsforløbet sikres overensstemmelse mellem alle andre berørte lovgivningsforslag (jf. fodnoten) og dette forslag om forvaltning.

² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om **medtagelse af drivhusgasemissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug** i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og andre oplysninger vedrørende klimaændringer ("LULUCF")
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om **bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne** fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 for en modstandsdygtig energiunion og for at opfylde forpligtelserne i henhold til Parisaftalen og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer ("ESR")
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af **energi fra vedvarende energikilder** (omarbejdning)
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af **naturgasforsynings sikkerheden** og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2012/27/EU om **energieffektivitet**
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2010/31/EU om **bygningers energimæssige ydeevne**
Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om **risikoberedskab i elsektoren** og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF.

II. UDVEKSLING AF SYNSPUNKTER

Ministrene opfordres til at dele deres umiddelbare synspunkter³ om pakken om ren energi til alle europæere, herunder:

- Hvordan kan vi i overensstemmelse med den fælles erklæring⁴ gøre væsentlige fremskridt og så vidt muligt levere pakken inden udgangen af 2017?
 - Hvordan sikrer vi bedst de vigtigste synergier, herunder institutionelle, i den samlede tilgang?
 - Hvordan gør vi bedst brug af regionalt samarbejde for at lette omstillingen?
-

³ Note: Delegationerne opfordres til at indsende deres bidrag på skrift, således at ministrene kan fokusere på de vigtigste budskaber.

⁴ Jf. dok. 15375/16.